

# SZÉCSÉNYI HIRLAP

SZÉPIRODALMI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

A SZÉCSÉNYI VÁLASZTÓKERÜLET 48-as ÉS FÜGGETLENSÉGI PÁRTJÁNAK HIVATALOS LAPJA.

## Előfizetési ár:

Egész évre 8 kor. Félévre 4 kor.  
Negyed évre 2 kor.  
— Egyes szám ára 16 fillér. —  
Előfizetések a kiadóhivatalba küldendők.

## Megjelenik minden pénteken.

Felelős szerkesztő:

**Dr. Szóke Jenő.**

A szerkesztőség telefon száma: 6.

**Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhivatalhoz intézendők.**  
A lap szellemi részére, a nyilttérre vonatkozó minden közlemények a szerkesztőhöz küldendők.

## Iparosaink érdekében.

Iparosaink érdekeit óhajtanám megszólaltatni; bevallva hogy szakértő nem vagyok. Már ezzel utja van vágva, hogy szakkérdéseket fessegessen; kontárkodni pedig csakugyan a legutolsó mesterség.

De miről is lehessen akkor szó? Hamég hozzáteszem, hogy leszólni se akarok senkit! Miért is tenném!

Közöttünk a különböző ipari foglalkozásoknak kiváló művelői vannak. Ha arról lehetne következtetnünk országos állapotr, amit magunk között szemlélhetünk, — több mint megnyugvással fordulhatnánk figyelmünkkel másfelé. Nem akarok egyebet mondani: nem politizálok.

Már csak megvallom: iparosaink anyagi jóléte érdekel. Valamennyi. Hogy szép magyarsággal éljek: a kundsáftok özönét kívánám valamennyivel. De csak nem neheztessem meg érte senkit, ha hozzáteszem, hogy a jól kiszolgált kundsáftokét.

Urak, bizonyos: ezen fordul. Iparosaink anyagi jólétének ez az egyik biztos fokmérője. Persze másnak is. Egyebek között az ipari foglalkozás fejlettségének is. És hogy személyi vonatkozásokat se hallgassak el annak a színvonalnak is, a melyek iparosaink foglalkozásaikban állanak. Következtessünk pedig le erre abból, hogy az iparos foglalkozásában az eredmény tisztán és kizárólag maga ezen tevékenység által van s a mint megszűnt a munkálkodás, a semmi bírodalma következik: és látni való, mennyire min-

den az egyéni kiválóság az ipari foglalkozásokban.

Gondolataim mindig az általánoságokhoz ragadnak. Azzal, a mint hogy igaz is: iparosaink foglalkozásának megbecsülése, az óhaj egyéni jólétük iránt szólaltatott meg; és már azon függ tekintetem, micsoda lét az, ha az egész ország iparosai zöme legeslegmagyobb tömege foglalkozásában megüti ezt a magas színvonalat. Soha se feledve, hogy ez a színvonal nem ingadozik, és az egyéni cselekvés a mi tartja.

Hanem visszatérek a szerény műhelyekbe. Emberemhez, egyhez, akárki, — iparos, dolgozik. Az a közmondás serkenti: ki korán kel, aranyat lel. A semmit tevők még le sem feküdtek, mert mindénre ráérnek, ő pedig pihent testtel pihent aggyal szorgoskodik munka asztala mellett. Elnézem, gyönyörködöm, benne, milyen figyelemmel, milyen gonddal, milyen szabatosággal és milyen lelkiismeretességgel intézi a legkisebb parányit, a mi foglalkozásának alkatrésze. A mi keze alatt támad, olyan tiszta, olyan hamisítlan valódi, mint az igaz ember lelke. Egész lénye mennyire munkáján csügg. Ezen egyen kívül minden más számára szinte meg van halva. S a mint kialakul készítménye formája, tisztának, épnek, csinnal, az arcán szemlélem, milyen jól eső érzés melengeti a lelkét. Hiszen része ennek, ami azon a készítményen megnyilatkozik. És ez a sürgés-forgás, ez az élénkség, ez a fáradhatlanság napestig. Csak arra ér rá, hogy áttekinse, mivel mikorra kell elkészülnie, mert az nem történhet meg, hogy a ki tőle

vár, ne csak a munka kiválósága által, hanem időre is kielégítve ne legyen. Tart pedig ez így napról-napra. S a meddig a munkája tart, élénksége jóérzése kifogyhatatlan.

De sőt emelkedik.

Igy leélni egy életet! Veti ellen valaki. A mi valódi örömet, valódi értékeset az élet nyújthat, minek élvezed így! Felelem rája. Ebből fejlődik a jólét, s a tisztesség jár vele.

Kívánom élvezzék iparos polgártársaink körében mind a kettőt.

## Egy történeti ereklyéről.

Csak kevesen tudják, hogy városunk nagynevű fiának: Pintér Sándornak egy igen értékes és különösen megyénk historicumára, geografiájára, ethnografiájára vonatkozó museális gyűjteménye van, melyet az agg tudós az idők folyamán szerény anyagi tehetségéhez képest, de annál nagyobb szorgalommal és lelkesedéssel teljesen önjerejéből aptódonként gyűjtögelett. Ezen gyűjteményben van többek között Bécs városának egy pecsétnyomója 1464-ből, mely minthogy ezen pecsétnyomó Bécs város archivumában nincs meg, mint értékes történeti ereklye képezte Bécs város részéről a kutatás és tudakozódás tárgyát.

A dolog úgy történt, hogy a pecsétnyomó viasz lenyomatát egy érdeklődő megküldte Bécs város főlevéltárosának, aki a dolgon meglepődve és megörülve sürgősen tudakozódott a pecsétnyomó hol léte, feltalálási viszonyai stb. felől. Ezen tudakozódásra Pintér Sándor a következő sorokat írta:

## TÁRCZA.

### Uti vázlatok.

#### A szécsényi Hírlap eredeti tárczája. (Folyt.)

Milanóból 4 óra alatt értem el Genuába. Superba Genuának nevezték egykor.

Most tiltakozik az ilyen elnevezés ellen és a multa nézve is mentségtől azt hozza fel, hogy a superba elnevezés akkor is csak márvány palotáira szólt.

Az idő és viszonyai, sok országot és várost megalázták már. Genua is ezek közé tartozik. Olaszországnak csak olyan provinciális városa lett, mint akármelyik más, a melyik soha sem volt köztársaság egykor.

Magam is azt gondolom, ha az a sok köztársaság, idők hosszú során át, nem civódott volna annyit egymással szomszédos vénasszonyok módjára, Olaszország is jobb lábakon állhatna most.

A „mulandóság hamvával behintett márvány-város” most arra lehet büszke, hogy egy egész ország első kereskedelmi-gyúpontja;

de meg arra is büszke lehet, hogy festői fekvése emelkedet helyen a beláthatatlan tenger szirtes partján, a szívet is felemeli, ha a szem reá tekint, mert a tengeri Alpsek teljes szín-pompájukkal ölelik át Genuában a tenger egyik legszebb gyöngy szemét, hol az emberek a tenger kincs-gazdagságát bámulhatják folyton.

Genua erődítményei pedig féltékenyen látszanak órködni a kincs fölött, hogy azt az emberek nézhessék, növelhessék, de el ne vihessék.

Évenként 70 millió érték megy a kikötőtől és 330 millió (lira) érték jön a tengerből. Bőségesen marad ebből annyi, hogy 130,000 ember (ennyi Genua lakóinak száma) ha nem lomha, és dolgozni akar, jól megélhet belőle. Nagyobb haszna van Genuának ebből a forgalomból, mint mikor flottái Pisa és Corsica legyőzésére indultak ki a kikötőtől.

Az a tarka-barka nép, mely itt a föld minden tájékáról partra száll, itt egyet-kettőt fordul és azután tovább vltorláz, mindig

mulatságos s népismei tekintetben tanuságos látványt nyújt az idegennek.

Hemzseg is a molo a sok turistától. Az angol, francia, részben a német utazók is Genua felé veszik útjokat Olaszországba.

Az utazók legnagyobb kontingensét természetesen az angolok adják, kik részben azért utaznak, hogy takarékoskodjanak.

Ezt a szerencsés népet azonban nem szereti senki, csak a vendéglősök, kik csupa szeretetből meg is nyúzzák, vagy legalább is nyírják őket; az operáció alatt türelmesen viselik magukat, oda sem néznek a bajnak, hisz telik a percentből.

Beszélni rendesen csak angolul tudnak, azért csapatonként járnak mint a ludak, a melyek csak a maguk nyelvét értik, és a tiszteletükre emelt Gran Bretagna szállóházakra szállnak, hogy mint a világban elsőledt borzas tyukok, egymást könnyebben fel-találhassák.

Hogy ne kelljen annyi nyelvet megtanulniok, a hány felé járják össze-vissza a világot, de még azért is, mert az idegen



**Igen tisztelt Főlevéltáros úr!**

E hó 14-ről keltező hozzámmal intézett megtisztelő soraira van szerencsém következőkben válaszolni:

Ily fölíratú: „S Consulum Civitatis Wienensis 1464.” bronz pecsétnyomó csakugyan van gyűjteményemben; melynek lenyomatát egyik-másik érdeklődő jóbarátomnak adtam ugyan, de soha senkinek sem küldöttem meg: főlevéltáros úr tehát, csak ily úton juthatott annak lenyomatához.

E pecsétnyomót építkezésnél teljesített földmunkálatok alkalmával három méter mélységben 1902. év folyamán Budapesten a Duna balpartján találták.

Valjon találtak-e vele más nemű tárgyak is? Megtudnom nem sikerült. Már én csak harmadik kézből vásárolhattam meg, mert a budapesti építkezéseknél alkalmazásban levő földmunkások titkos egyetértéssel a lelt tárgyakat — legszigorúbb ellenőrzés dacára is — úgy eltittezték, hogy legtöbb esetben a lépten nyomon körülöttük settenkedő úzer kezébe jut; ki aztán meghatározott helyen és időben, kölcsönös alkudozás után fizeti le az érte járó összeget, mely az egyetértő munkások közös kasszájába jut s a hét végén osztzkodnak meg rajta.

Az ily módon előkerült tárgyak a legritkább esetben ilyenkor is véletlenül — kerülnek a budapesti múzeumokba, s rendszerint külföldre vándorolnak.

Nézetem szerint a birtokomban levő pecsétnyomó azonos azzal, melyet Bécs városa a III. Fridrik császár által 1461-ben kiadott címeradományozási okmány szerint „grösse Stadtsiegel” címen 1464-ben készítettett még pedig az Urbán pápa által 1905-ben Clermontban a kereszties hadjárattól vissza tért vitézeknek osztogatott féltér keresztel egyesítve.

E pecsétnyomó aligha nem Mátyás magyar király bécsi uralma idején, talán halála után, most már meg nem határozható viszonytárságok között, kerülhetett a budapesti Duna balpartjára?

Vajon nem szolgálhatna-e e pecsétnyomó oly történeti esemény földerítésére, amely eddig nem ismerünk?

E pecsétnyomót kezelni nagyon nehéz, mert a hátlapjából kiemelkedő lapos lukas fölönn kívül egyéb fogantyúja nincs s így csak is a nagy és mutató uj végével lehet megfogni. Azt hiszem, a lapos, lukas föl arra szolgál, hogy az akkori szokás szerint a város főbírája — minden bizonnyal arany láncon — nyakába akasztva magával hordhassa.

Habár annak lenyomatát még 1903-ban úgy Thaly Kálmán, mint Kammerer Ernő barátainak átadtam, irodalmilag tárgyalva mai napig sincs, pedig megérdemelné, mert Mátyás király bécsi uralkodása idejéből ennél figyelemre méltóbb tárgyunk alig ha van.

Egy pecsétviaszba tett lenyomatot tiszteletem jeléül főlevéltáros úrnak is küldök, fogadja szívesen.

Tisztelettel  
Pintér Sándor.

**Orvosi dolgok.**

Mielőtt e cikket papírra vetettem, sokáig gondolkodtam, hogy vajon egyáltalában megírjam-e? Nein mártom-e magamat oly privát természetű dolgokba, amelyhez még mint újságírónak sincs semmi beleszólásom?! Nem veszek-e magamra indokolatlanul haragot éppen azok részéről, akiknek lelkéből a haragot és gyűlöletet szándékozom eltávolítani?

Azután eszembe jutott, hogy hiszen az, amiről irandó vagyok: az orvosaink közötti háborúskodás ma már oly köztudomású, hogy annak felemlítése, minthogy általánosan tudott tényeket pertraktál — sérelmet senkire sem képezhet, másrésztől meg, hogy felszólalásomnak célja csupán egy: a közérdek szolgálata.

Nem akarom én, itt az ügyeket per longum et latum tárgyalni, nem akarok itt kiterjeszkedni arra, hogy a dolgok illetén elfajulásának ki, vagy kik az okai, csak egyet akarok, hogy végre legyen béke az urak között. Elvégre mindannyian külön-külön a legnesszebb menő követelményeknek megfelelőnek, mint társadalmunk tagjai, abban számottevő szerepet játszanak, s vegyék figyelembe, hogy ez az örökös békétlenség nemcsak bennük kelt megelégedetlenséget,

hanem a társadalom egyéb tagjaiban is a szomorúság és a sajnálkozás érzetét kelti fel.

Azt, hogy ezen áldatlan viszonyok ennyire elfajultak, többek között annak is tudjuk be, hogy nem volt tér, hely, idő, alkalom arra, hogy az orvos urak egymást megértvén, ki magyarázván, a béke útjára térjenek.

Éppen ezen oknál fogva, mint a közvélemény szócsöve sokak véleményének és kívánságának adok kifejezést akkor, amidőn az illetékes urakat felkérjük, hogy ezen áldatlan viszonyok sanálására tegyék meg a kezdeményező lépéseket.

Mint a költő mondja: aki először nyújtja ki kezét, azé legyen a hála s a dicsőség.

**HIREK.**

**Mulatság.** A „Mária Valéria” nógrád megyei tüdőbetegek szanatóriuma javára Szécsényben f. hó 13-án hangversennyel egybekötött táncmulatságot rendeznek. A mulatság védnöke gróf Majláth Géza kerületünk országgyűlési képviselője. A mulatság iránt, mit 65 tagú rendező bizottság rendez, általános érdeklődés mutatkozik.

**Közgyűlés.** A szécsényi iparos ifjak egylete m. hó 31-én tartotta V. évi rendes közgyűlését Dr. Essösi Béla elnöklete alatt. A gyűlés egyik pontját a tisztújítás képezte. Megválasztották: alelnökké egyhangulag Mester Lajos, háznagynak Jenés András, I. könyvtárnoknak Nemes Győző II. könyvtárnoknak Klein Ármin, jegyző Hajmer Béla lett.

**Társadalmi mozgalmat** indítottak hölgyeink a messinai károsultak javára. A mozgalom élén Szerémy Béláné urnő áll, akinek szeretetreméltó módora és ügybuzgósága feltétlenül biztosítja az akció sikerét.

**Mulandóság.** Hogy is mondja csak a költő: Minden, minden mulandó... Ez a melancholikus hangulat vesz erőt az emberen, ha a városháza előcsarnokában kifüggesztett hirdetések böngész. Elmúlik minden szép, az élet, a költészet, az idealizmus és megmarad a rideg való, amint azt a következő árverési hirdelmény illusztrálja: a feloszlott szécsényi daloskör ingóságai adótarozás fejében február 10-én a legtöbbet ígérőnek eladatnak. Minden, minden mulandó...

szavak befűréséhez kevesebbet értenek mint Mercur tanainak elsajátításához, gondoskodtak, hogy mindenütt akadjon számukra angol cicerone, illetve a ciceronék látták be azt, hogy az angol nyelv tudása legtöbbet hoz a — konyhára, és így mindenütt boldogul az angol utazó.

Ha ilyen, rendesen kopott esernyő alatt befűző angol utazót anyanyelvén kívül bármely más nyelven megszólítunk, felüti pápaszemés orrát, melynek pirkadó vége a kalauzkönyvben vész el, csak morog egyet. Ez azt jelenti: „Nix dájcs.”

A morgást neha hm! hm! szokta heiyet-tesíteni, ha szépen akarnak beszélni. A hm! hm!-ben pedig benne van már az „alázatos szolgálja” a „van szerencsém” meg az „addio” is. Röviden és jól lehet mondva csakhogy nem értjük.

Aiblon fia tehát kérdésekre senmmit felvilágosítást sem adhatott, bár megvagyok győződve, hogy szívesen lette volna, mert ez neki nem került volna semmibe, néha pedig az is jó üzlet már, ha kár nem esik

mellette, vagy ha a szivesség nem kerül később pénzbe is.

No de itt jön az angol helyett egy kurta nadrágú, kék zubbonyos, vörös sapkás génuai, ez talán feleletet ad.

Ugyan kérem Signore! (engem is mindenki így szólított, — a nápolyi „Eccellenza” légrontókát kivéve, — én sem akartam semmit, más urasságából levonni) nem lehne szíves megmondani: miféle épület az odafenn? Érdeket gerjesztett bennem.

Megtudtam, hogy az a Doria palota.

— Grazia Signore!

— Volentieri, ben volentieri.

Közelebb menve, a felirásokból megtudtam, hogy a pápa, császári, francia és a hazai hajóhad győzelmes admirálja építette magának (multis annis fesso) e palotát, hogy öreg napjaiban megpihenhessen és azután meghalhasson benne.

Mindez be is következett, e palotában mult ki 1860-ban a 95 éves agg-vitéz.

Doria András annál is inkább megpihenhetett a palotában, mert a palota, tulajdonképen két palota.

Az egyik, a tenger partjáról emelkedő kertben, a másik a Rókus hegy alján van. A két palota emeletei, boltozatokon nyugvó folyosó köti össze, melyről legszebb kilátás esik a városra, tengerre.

Az admirál életről, győzelmeiről, a palotában töltött öreg napjairól, kimulásáról, érdekes dolgokat beszélt az öreg kulcsár.

Columbus Kristóf emlékét néztük meg ezután, mely ide közel esett.

Kinek életében csak rágalmazás, üldözés, börtön és láncon jutott osztályrészül, azt most magas márvány szobor örökíti a téren.

Ha az utókor gyermeke a fehér márványra feltekint, elmondja magában: jó Columbus! nem vagy magad e téren, sokan jártak úgy már az ég alatt a föld színén, mint te. Hatalmukat, befolyásukat, mindig féltették az emberek s ha kellett, előbb befeketítettek, azután láncon is vertek másokat, habár ez nem is álmódzott azokról a rémképekről, melyeket a féltékeny hatalmasok nappal is képzelnek maguk előtt, mikor csak saját árnyékukat látták. (Folyt. köv.)



**Névmagyarosítás.** Tabacsó József szécsényi róm. kath. el. népiskolai tanító belügyministeri engedéllyel „Török“-re magyarosította nevét. Gratulálunk.

**Kinevezés.** Dr. Gyulai Ernő a balassagyarmati kir. törvényszékhez joggyakornoknak neveztetett ki, állását már elfoglalta.

**Bírói előléptetés.** Váradi István sziráki kir. járásbírónak a király a kir. ítélőtáblai bírói címet és jelleget adományozta.

**Új ipartörvény.** A terjedős új ipartörvény tervezete nagyon sokáig marad meg tervezetnek s valószínűleg hogy úgy a mint van, nem is válik törvénnyé. Mindenütt állást foglalnak ellene az iparosok és kereskedők, sok helyen pedig a kereskedelmi és iparkamarák is. A beszercebányai kereskedelmi iparkamara január 30-tól kezdi meg a tárgyalását, mely tekintve a tervezet nagy halmazát, napokig fog tartani. A balassagyarmati ált. Ipartestület részéről a tervezet tárgyalására a kamarához Molnár János elnök és Pethő Gyula alelnök küldettek ki.

**Szövetkezeti közgyűlés.** A szécsényi fogasztási szövetkezet, január 31-én (vasárnap) tartotta évi közgyűlését, melyen elnöké Dr. Essősy Béla, alelnöké Niederman Sándor választották meg.

**Új bank Balassagyarmaton.** Balassagyarmaton, mint halljuk új pénzintézet létesül 200000 korona alaptőkével „Közgazdasági és Hitelbank cég alatt, melynek célja főképpen a Balassagyarmat és vidéki kereskedők és iparosok hitelét kielégíteni. Tekintetbe véve, hogy a vármegye székhelye kereskedelmi és ipari tekintetben tényleg nagy arányokban halad előre: a banknak szép jövőt jósolhatunk.

**Kinevezés.** Jelenitzky Józsefet, városunk derék levélhordóját a posta és táviráda igazgatóság a salgótarjáni postahivatalhoz állami levélhordóvá nevezték ki.

**Selymjárás.** Városunk egy kedves polgárának, Singer Emilnek házára e héten leszállt a gölya és egy egészséges leány gyermekkel ajándékozta meg az örvendő szülőket. Gratulálunk.

**Szerencsétlenség.** Az etesi községnyában m. hó 29-én szerencsétlenség történt; ugyanis egy szénrel megtöltött csille vigyázatlanság folytán helyéből kimozdult és a pályán nagy sebességgel lefelé szaladt, s az éppen ott dolgozó Blendovszky János hányást teljesen összezúzta. A bíróság részéről Simonyi vizsgálóbíró és Malisza joggyakornok a helyszínére kiszálltak. A további nyomozás fogja eldönteni, hogy a szerencsétlenség körül kit terhel felelősség.

**Kártya történet.** Két polgártársunk, akik a múlt évben változó szerencsével kergették Fortuna istennő kegyeit, az új év küszöbén elhatározta, hogy az új évben — szerencse ide, szerencse oda — kártyát nem vesznek a kezükbe, s ezen elhatározásuknak nagyobb nyomatékot adandó, a szerződést szegője 100 korona büntetést kötöttek ki, amelyet az, aki előbb játszik, tartozik a másiknak megfizetni. A két magyar állta is egy darabig a fogadzkodást és érdekes volt nézni, amint az egyik a másik iránt titokban tudakozódott, ha vajjon az időközben nem szegte-e meg a fogadást. Így multak el a napok, a hetek. De ember tervez, Isten végez! Beütött a messinai katasztrófa, mindjárt ráadásul az ajkai és resicai szerencsétlenség! Ennyi balsors és szenvedő ember láttára még a legkeményebb kö is megpuhul. A két magyar „véletlenül” találkozik a körben. Szóba jön

a kemény hideg, a fa nélkül szűkölködő szegény emberek; a másik asztalnál vigán folyik a játék. No de ez már sok egy érző kebelnek. Így történt, hogy — a kecske is jól lakott, a káposzta is megmaradt; a jótékonyság istennője pedig kecses mosolylyal köszönte meg az oltárára letett adományokat.

**Nógrádvármegye új körorvosi beosztása** foglalkoztatta legutóbb a járások közönségét. Az alispán minden járásban értekezleteket tűzött ki, mely alkalommal az illetékes főszolgabírákat, a jegyzői kart és a járási orvosok véleményét meghallgatta. Ezen értekezletekről kapott híreink reánk azt a benyomást teszik, hogy a múlt év november 30-án tartott közgyűlés elé adott tervezetnél jobbat, célszerűbbet sehol sem ajánlhattak, a javasolt változások egyike sem fedli azt a fontos érdeket, melyet a vármegye központi kormányzatának figyelembe kell venni.

Az ezen célra összehívandó közgyűlés fog dönteni ezen javaslatok felett, előre jelezzük azonban, — hogy a valóban szívünkön viseljük a községek és népünk érdekeit, különös tekintettel kell lennünk 1. a székhelyek és községek közötti távolságokra; 2. a körorvos várható jövedelmeire és végül 3. az orvosi díjakra és fuvardíjakra, melyek a távolságok szerint emelkednek.

Figyelembe kell vennünk, hogy a székhelytől távol eső község lakói nemcsak nagyobb fuvardíjat, hanem magasabb távolsági egység (orvosi) díjat is tartoznak fizetni, nem szabad elfelednünk azt sem, hogy nem minden község képes a székhelyre rótt kötelesegeknek megfelelni, többek között esetleg körorvosi lakást is építeni, — de viszont az is számításba veendő, hogy pnsztán a körorvosi fizetésre má már orvost nem kapunk, — és így arról is kell gondoskodni, hogy amely vidéken a nép nem igen szokta az orvost igénybe venni, ott nagyobb körök alakítandók, hogy a fuvardíjakkal pótolassék az orvos jövedelme, — hol pedig a nép vagyonos és így gyakrabban veszi az orvost igénybe, — kisebb körök alakíthatók.

Annak igazolására, hogy az eredeti tervezet mindezeket figyelembe vette, közöljük azt, mint alább következik.

Losonc, Balassagyarmat és Salgótarján önállóak lesznek.

Hugyagi kör: Órhalom, Ipolyvarhó, Óvár, Ipolykér, Zodor, Szécsénykovácsi, Galáhos, Csalár, Hugyag, Csitár, Iliny, és Nógrádmárcal községekkel.

Szécsényi kör: Szécsény, Varsány, Rimóc, Hollókő, Nagylóc, Nógrádsipek, Dolány, Magyaróc, Szécsényhalászi és Nógrádludány községekkel.

Nógrádszakali kör: Törincs, Ipolytarnóc, Bussa, Felső- és Alsózellő, Rárosmúlyad, Litke és Nógrádszakal községekkel.

Karancssági kör: Nógrádmegyer, Sós-hartyán, Kishartyán, Ságufalu, Karancsság, Szalmatercs, Piliny, Endrefalva és Szécsényfelfalu községekkel.

Nógrádszennai kör: Divényhuta, Felső- és Alsótisztás, Veres, Sülye, Madacsi, Naderes, Perényes, Nógrádszenna, Borosznok, Paróca, Felsősztrégova, Tótkisfalva, Tótkelcsény, Száraznyírjes, Nagylám, Hartyán, és Alsósztrégova községekkel.

A szicíliai szerencsétlenség részére gyűjtött összegeket Durazzo márki, budapesti olasz főkonzul a következő levél kíséretében köszönte meg; Il Regio Vice Console, reggente il Consolate Generale d'Italia, si pregia di

segnar ricevuta della somma di corone 61'10 che la S. V. gli ha fatto pervenire all' opera di soccorso dei danneggiati dai recenti disastri di Sicilia e Calabria ed invia alla S. V. per tale Sua offerta i più vivi e sinceri ringraziamenti. Budapest, 21 Gennaio 1909. il Ro. Vice Console Reggente Marchese Durazzo.

A halászlé iparosok folyó hó 2-án jól sikerült táncmulatságot rendeztek. A jelen voltak közül a következők névsorát sikerült össze állítani. Asszonyok: Völcse Lajosné, Vinkler Józsefné, Dr. Tarr Béláné, Párditka Dezsőné, Blumenthal Adolfné, Rádi Jánosné, Mocsári Árpádné, Kallós Jenőné. Leányok: Rádi Annuska, Schlesinger Erzsike, Molnár Margitka, Mocsári Mariska, Rádi Margitka, Szabó Aranka, Szabó Olga, Goldman Eilla, Rózsás Ilonka, Sztancsik Piroska, Rádi Lidike.

Állattenyésztési felügyelő nincs többé. Egy kissé különösen is hangzott ez a cím, kivált ha a felügyelő úr fiatal ember volt s a tenyésztési telep durva telepe helyett valamelyik szalon sima padlójára lépve mutatkozott be a ház urnójának, vagy a házi kisasszonynak. Ilyenkor a tisztelt felügyelő ur rendesen füllig pirult, mert látta a rettenetes kérdőjelet ott a mama, vagy a mellette ülő bakfis leány arcán, mely világosan hirdeti az elrejtett gondolatot, mi az ördögre is ügyel fel ez az ur? Az állattenyésztési felügyelőknél végre megkönyörült Darányi Ignác és megváltoztatta a címüket. Az erről szóló értesítés így szól: A m. kir. földművelésügyi miniszter ő felségének 1908. évi szeptember 20-án kelt legfelső elhatározása alapján, a m. kir. állattenyésztési felügyelők és segédfelügyelők címét m. kir. gazdasági felügyelő, illetve segédfelügyelő címekre változtatta át.

A hugyagi fajbaromfitelep magyar kendermagos tyukjai megtekték az első sikerteljes lépést, hogy a nemzetközi nagy forgalomban méltó helyet követeljenek ki maguknak. A Hamburgban most lefolyt 13-ik nagy nemzetközi baromfikiallításán a hugyagi kendermagosok közül egy kakast és egy jércét állított ki, Lednický Péter máv. felügyelő hugyagi tenyésztéséből. Az állatoknak Németország első szaktekintélye id. Marten H. által dicséretes elismerés — Lobende Anerkennung juttatott osztályrészül. A magyar névnek, mádyar fajtának tehát becsületet szerzett. A gyönyörű nemesített magyarfajta tyukokat Lednický az őszön London nagy kiállítására szándékozik elküldeni. Az említett f. évi január 22—25-én lefolyt hamburgi nagy nemzetközi kiállításán 3200 drb. kakas és tyúk, 2800 drb. galamb, 350 drb. lud és kacsa, 50 drb. pulyka és gyönygytyúk és 50 drb. éneklő madár volt kiállítva.

Család p rpatvar. Elek Pál kocsis a vele vadházassában élő Zsidai Borbálát civakodás közben késével oldalba szúrta.

Kerem a zongorajátékosokhoz. „A magyar nemzeti zene műformáit és sajátosságait” szándékozom megírni és ezért hazafias tisztelettel felkérem a zongorajátékosok közül azokat, akik cigányos modorban vagy naturálistamódon játszanak, hogy a magyar nota játékmódorát, zamatot, szenvedélyes karaktert ne hagyják elveszni elrejtve az ismeretlenség homályában, hanem akár kótába foglalva, akár az általuk használt magyaros futamokat, ármeneteket stb. ismertelve örökítsék meg. Ha más népek nemzeti zenéje oly sajátosságokat tüntet fel, ami faji karakterüket büszkeséggel tölti el, a magyar is joggal követelheti, hogy zenéjét, a délibábos rónák csapongó, sirva vigadó nótait a magyar lassú és friss csárdás játékmódorának nemzeti jellegét egész Európában elismertessék és az utókor számára megmentsük. Kéziratokat, kótatákat vagy szívekből átengedek saját szerzeményeket méltóztassék címemre (Erdős Tivadár tanár, Beszercebánya) küldeni. Hisz minden városnak megvan a maga nótaállítója és cigánya akik a dallal megzenésítik. Ne hagyjunk elveszni nemzeti kincsünket! Gyűjtőknek még küldöm viszonzásul: „Új és briliáns zenei hatások a zongorán” című népszerűen megírt és hangjegymintákkal ellátott művet.



**Szerkesztői üzenetek.**

**B. F.** A Rákóczi szoborról írt cikkével sem mi, sem a nagyközönség nem ért egyet, s így mint céltalant nem is közöljük.

**Ibolya csokor.** Szerelmes levélkéit ne a szerkesztőség, hanem a kiadóhivatal címére méltóztassék küldeni; másodszer dupla borítékba kegyeskedjék helyezni, harmadszor és ez a fő — a megfelelő hirdetési díjat a kiadóhivatalnak tessék egyidejűleg utalványozni. Mindezek megtörténte után levelezhet szíve bálványával. De nem alkalmasabb volna erre egy fővárosi lap?

**L. K.** Verse nem közölhető, s miután levelében arra kért, hogy ha nem közölhető írjuk meg az okát is, hogy miért, tehát megírjuk: mert rossz.

**B. I.** Cikke sorra kerül. Legyen szerencsénk máskor is.

809 908 szám.

**Árverési hirdetés.**

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a b.-gyarmati kir. törvényszék 1907. évi 112/50 számú végzése következtében dr. Szőke Jenő ügyvéd által képviselt Pollák Jónás javára 22 kor. erejéig 1908. évi október hó 9-én. foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül lefoglalt és 920 kor.-ra becsült következő ingóságok, u. m. sertések, 1 borjú és 2 ökör nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a szécsényi kir. járásbíróság 1907-ik évi V. 526 2 számú végzése folytán 22 kor. tőkekövetelés annak 1908. év szept. hó 30-án napjától járó 6% kamatai eddig összesen 22 kor. 90 fillérber bíróság már megállapított és 2 árverés kitűzés 5 kor. 60 fill. költségek erejéig Pusztatercsen leendő eszközzésére 1908. évi február hó 20-ik napjának delutáni fel 4 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legelőbbet ígéremek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Szécsény, 1909. évi február hó 3 napján.

Nagy, kir. bir. végrehajtó.

**GRANTZ DAVID**

könyvkötészet

**Balassagyarmaton**

Kossúth Lajos-utca 6.

Elvállal mindennemű könyvkötői, valamint e szakmába vágó összes munkákat, a legegyszerűbbtől a legdiszesebb kivitelig.

Disztribúció munka, egyszerű és disztribúció készítés.

**KIADÓ IROKAS.**

Szécsényben, a Kertalja-utcában, a gőzmalommal szemben, a mai kornak megfelelően épített házban 3 utcai szoba, konyha és élőkamra 1909. május 1-től kezdődőleg kiadó.

Bővebb felvilágosítást **Kirperger István** ácsmeztárnál kapható.

**Mely fiatal** szeretni vágyó fes. nő volna állandó barátneje, egy közép korú férfinak. az illető hölgyet anyagi támogatásban is részesítem. Levelet: „Ó Uram Ábrahám Istene segíts!” jellegre a kiadóhivatalba kérek.

**„Piros szegfű”**

Mondott helyen sokáig vártam, Drága Nagysádkám magácska a a hibás. Az új találkára vonatkozó levelem szombat a kiadóban lesz.

**Bérbe adó!**

Két üzleti helyiség azonnal valamint, két lakás; április hó 1-től. Ertekezni lehet Barok József tulajdonosnál.

**Schlesinger A. fia**

Ajánlja dúsan felszerelt cipő raktárát a legjutányosabb árak mellett.

Hirdetések a legjutányosabb árak mellett vétetnek fel a „Szécsényi Hírlap” kiadóhivatalában.

**GLATTSTEIN ADOLF**

**könyvnyomdája,**  
**könyv- és papirkereskedése,**  
**M. kir. dohány és szivar árudája,**  
**a Szécsényi Hírlap kiadóhivatala**  
**Szécsényben.**

Elvállal mindenféle könyvnyomdai munkákat a legjutányosabb árak mellett.

Nagy választék helyi és más képes levelezőlapokban.

Nagy raktár:

Irodai papir, levélpapir valamint dobozpapirokban.